

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7453

гр. София, 05.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 05.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева**

като разгледа дело номер **5641** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и чл. 63 от ЗАНН.

Постъпила е молба от адв. С. П. от ПАК, пълномощник на С. Т. И. - ответник по КНАХД № 5641/2023г. на АССГ, за изменение на решение № 4797 от 14.07.2023г. в частта за разноските. Иска се присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение за касационната инстанция, като същият е представил договор за правна защита и съдействие с молба от 19.07.2023г по делото.

Ответникът – АП-чрез процесуален представител, моли молбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XI касационен състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 4797 от 14.07.2023г., постановено по КНАХД № 5641/2023г., чието изменение се иска, Административен съд София – град е потвърдил решението на СРС по НАХД № 41/2023 г., с което е отменен ЕФ, с които на С. Т. И., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 139 ал.6 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Отговорността за разноски, регламентирана в чл. 143 от АПК, предвижда (ал. 1) когато съдът отмени обжалвания акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, да се възстановяват от бюджета на органа, издал

отменения акт или отказ, а съответно (ал. 3) когато съдът отхвърли оспорването, ответникът има право на разноски.

Разпоредбата на чл. 144 от АПК предвижда, че за неуредените в дял III от АПК въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс. Съдът разполага с правомощието по чл. 248 ГПК да измени или допълни постановеното решение или определение в частта му за разноските, когато при направено искане е допуснал грешка или пропуск да ги присъди.

От процесуалният представител на С. Т. И. – адв. С. П. от ПАК е депозирано искане за изменение на решението на касационния състав в частта за разноските с довод, че е представен списък с разноски и договор. В срока по чл. 248 от ГПК е постъпила молбата за изменение на решението в частта на разноските. С оглед на горното съдът намира същата за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 81 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. Нормата на чл. 80 от ГПК разпорежда, че страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. От тълкуването на горепосочените разпоредби следва, че съдът е длъжен да се произнесе по разноските в постановения акт, но това задължение възниква само тогава, когато те са претендирани от страната, чрез представяне на списък с разноски най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В конкретния случай от страна на жалбоподателя не са претендирани разноски по реда и в срока по чл. 80 от ГПК. До приключване на последното съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя не е представил списък с разноски. Видно от протоколите от проведените съдебни заседания списък с разноски от страна на жалбоподателя не е представян, съответно и не е приет по делото. След като жалбоподателят не е упражнил правото си да поиска разноски в срока по чл. 80 от ГПК, то по силата на изречение второ на цитираната разпоредба той няма право да иска изменение на решението в частта на разноските. При съобразяване на тези обстоятелства искането за изменение на решението в тази негова част е неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд – София град, XI касационен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на адв. С. П. от ПАК, пълномощник на С. Т. И., за изменение на

Решение №4797 от 14.07.2023г., постановено по КНАХД № 5641/2023г. на Административен съд София – град, в частта за разноските.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.